

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Ivo Pospíšila a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce: **J. S.**, zastoupen JUDr. Jarmilou Lipnickou Pešlovou, advokátkou se sídlem Přívozká 703/10, Ostrava, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného z dne 6. 12. 2018, č. j. MSK 87306/2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 1. 2020, č. j. 18 A 49/2018 – 33,

takto:

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Ustanovené zástupkyni žalobce JUDr. Jarmile Lipnické Pešlové, advokátce se sídlem Přívozká 703/10, Ostrava, **se přiznává** odměna za zastupování ve výši **3.400 Kč**, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný napadeným rozhodnutím částečně změnil skutkovou větu rozhodnutí Městského úřadu Třinec ze dne 14. 5. 2018, č. j. MěÚT/25189/2018, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále „zákon o silničním provozu“), ve zbytku uvedené rozhodnutí potvrdil. Přestupku se žalobce dopustil tím, že dne 20. 1. 2018 ve 12:45 hodin na silnici III. třídy č. 4764 v km 3,665 jako

řidič vozidla Citroën RZ X, ve směru od obce Smilovice na obec Řeka, nepřizpůsobil rychlost jízdy konkrétnímu stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace a povětrnostním podmínkám, v důsledku čehož dostal na namrzlé vozovce smyk, nezvládl řízení vozidla, vjel do protisměrného jízdního pruhu a následně mimo komunikaci vlevo, kde narazil do vzrostlého listnatého stromu. Za přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 1.500 Kč a povinnost uhradit paušální náklady řízení.

[2] Žalobu proti napadenému rozhodnutí Krajský soud v Ostravě (dále jen „krajský soud“) napadeným rozsudkem zamítl. Jedinou žalobní námitkou bylo, že správní orgány zcela přehlédly Protokol o nehodě v silničním provozu, dle něhož po dopravní nehodě řadicí páka odpovídá poloze zařazeného třetího rychlostního stupně. Žalobce je tedy toho názoru, že průjezd zamrzlým úsekem na třetí rychlostní stupeň je dostatečné přizpůsobení jízdy stavu vozovky. Krajský soud tuto námitku důvodnou neshledal. Z odůvodnění obou rozhodnutí správních orgánů je patrné, že vycházely i z Protokolu o nehodě v silničním provozu. Jak správně poznamenal žalovaný, jeden rychlostní stupeň dovoluje vozidlu jet rychlostí v určitém rozpětí hodnot. Je zcela irelevantní, že žalobce měl zařazen právě třetí rychlostní stupeň, neboť v důsledku nepřizpůsobení rychlosti jízdy stavu pozemní komunikace a povětrnostním podmínkám došlo v žalobcově případě ke smyku takové intenzity, jehož následkem bylo vyjetí vozidla mimo vozovku a střet s listnatým stromem.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalované

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností. Namítá, že v daný den bylo poměrně příznivé počasí, jel po suché vozovce, nižší než předepsanou rychlostí a měl zařazen rychlostní stupeň. Jednal tedy zcela v souladu s § 18 zákona o silničním provozu. Po vjezdu na úsek neošetřený silniční správou došlo ke smyku a dopravní nehodě. Jediným důvodem dopravní nehody tak bylo neošetření komunikace, která s ohledem na roční období a kategorizaci být ošetřena měla.

[4] Žalovaný navrhl, aby soud kasační stížnost zamítl.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[5] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) přípustná. Poté Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s ustanovením § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů.

[6] Po posouzení obsahu kasační stížnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost **není** důvodná.

[7] Podle § 18 odst. 1 zákona o silničním provozu *rychlost jízdy musí řidič přizpůsobit zejména svým schopnostem, vlastnostem vozidla a nákladu, předpokládanému stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, její kategorii a třídě, povětrnostním podmínkám a jiným okolnostem, které je možno předvídat.*

[8] Dle uvedeného ustanovení je to tedy zásadně řidič vozidla, který musí svou jízdu přizpůsobit okolním objektivním okolnostem, to ovšem s výjimkou takových okolností, které nebylo možné z jeho strany rozumně předvídat. Skutečnost, že není možné předvídat, že na komunikaci třetí třídy v Moravskoslezských Beskydech se může na konci ledna vyskytnout náledí či vrstva sněhu, stěžovatel v žalobě a ostatně ani v kasační stížnosti nenamítal.

[9] Naopak z vyjádření stěžovatele (např. v odporu proti příkazu) vyplývá, že jel nejprve po suché silnici. Ta se následně změnila v silnici s náledím, po namrzlé silnici projel stěžovatel ještě tři zatačky a teprve poté dostal smyk. To odpovídá skutečnosti, že stěžovatel jel z místa s nižší nadmořskou výškou (Smilovice) stoupáním do místa s vyšší nadmořskou výškou (Řeka), tedy lidově řečeno směrem z údolí do hor. To, že se stoupající nadmořskou výškou se pravděpodobnost výskytu náledí v horách zvyšuje, není nutné zvláště zdůrazňovat.

[10] V žalobě stěžovatel toliko namítal, že průjezd zamrzlým úsekem na 3. rychlostní stupeň je dostatečné přizpůsobení jízdy stavu vozovky. Tuto námitku krajský soud odpovídajícím způsobem vypořádal, přičemž závěry krajského soudu stěžovatel nijak konkrétně nenapadá, a je na ně proto možné odkázat. Námitka, že stěžovatel řídil vozidlo zcela v souladu s § 18 zákona o silničním provozu, je tudíž nedůvodná.

[11] Teprve během jednání před krajským soudem stěžovatel doplnil, že komunikace nebyla posypaná, za což odpovídá její provozovatel, který dopravní nehodu minimálně spoluzavinil. Tuto námitku uplatnil stěžovatel opožděně, a krajský soud se jí tudíž v souladu s § 71 odst. 2 s. ř. s. nezabýval. V kasační stížnosti již stěžovatel nenamítá pouze spoluzavinění provozovatele komunikace, nýbrž přímo skutečnost, že zanedbání provozovatele bylo jediným důvodem dopravní nehody. V souladu s § 104 odst. 4 s. ř. s. se však uvedenou námitkou nemůže blíže zabývat ani Nejvyšší správní soud, neboť je nepřipustná.

IV. Závěr a náklady řízení

[12] Z výše uvedeného vyplývá, že napadený rozsudek není nezákonný z důvodů namítaných v kasační stížnosti. Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl podle § 110 odst. 1 s. ř. s.

[13] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel ve věci neměl úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti v souvislosti s tímto řízením nevznikly.

[14] Krajský soud ustanovil stěžovateli zástupkyní advokátku JUDr. Jarmilu Lipnickou Pešlovou. Zástupce ustanovený v řízení před krajským soudem, je-li jím advokát, zastupuje navrhovatele i v řízení o kasační stížnosti (§ 35 odst. 10 s. ř. s.). Ustanovené zástupkyni soud přiznal odměnu za jeden úkon právní služby (podání kasační stížnosti) ve výši 3.100 Kč [11 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5. a § 9 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu], a dále paušální náhradu hotových výdajů za jeden úkon právní služby

ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, celkem tedy 3.400 Kč. Částka v této výši bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. května 2020

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu